

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

ข้อคิดยามเช้า วันเสาร์ ที่ 20 มิถุนายน ค.ศ.2015

เมื่ออิฐฐานภาวนา
หลายคนเกิดคำถามว่า
เมื่อพระเจ้าทรง
ดูแลเอาใจใส่เรา
มากกว่าบิดา
ทั้งหลายบนโลกนี้
แล้วทำไมเรา
ยังต้องวอนขอพระองค์
อย่างไม่หยุดหย่อนเล่า?

“จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิดแล้วท่านจะพบ
จงเคาะประตูเถิดแล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน
เพราะคนที่ขอย่อมได้รับคนที่แสวงหาย่อมพบ
คนที่เคาะประตูป้องมีผู้เปิดประตูให้”
(ลก 11:9-10)

อันที่จริง การที่เราวอนขอพระเจ้าไม่ใช่เพื่อเตือนพระเจ้าว่าเราต้องการอะไร พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า เราไม่ควรพูดพร่ำเพรื่อเหมือนคนต่างศาสนา เพราะบ่อยครั้งที่พระเจ้าไม่ประทานสิ่งที่เราวอนขอ เพราะสิ่งนั้นอาจไม่เหมาะสมในสายพระเนตรของพระองค์หรืออาจไม่สอดคล้องกับแผนการและพระประสงค์ของพระองค์ พระเจ้าทรงรู้ว่าอะไรคือสิ่งจำเป็นสำหรับเรา เป้าหมายของการอิฐฐานภาวนาคือ ความเป็นหนึ่งเดียวกันของเรากับพระเจ้า

การอิฐฐานภาวนาไม่ว่าส่วนตัวหรือในหมู่คณะจะมีความหมายมากขึ้นสำหรับเรา เมื่อเราตระหนักเหมือนเด็กเล็ก ๆ ว่าเรากำลังพูดกับพ่อของเราผู้ซึ่งรักและพร้อมที่จะรับฟังเราเสมอ เราจึงควรอิฐฐานภาวนาด้วยคำพูดของเราเองบ่อย ๆ อย่างมิ้วแต่วอนขอสิ่งโน้นสิ่งนี้เพื่อเราเท่านั้น แต่วอนขอเพื่อความต้องการและความจำเป็นของคนอื่นด้วย ที่สำคัญคือเราต้องไม่ลืมที่จะขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับพระพรของพระเจ้าที่ประทานแก่เรา

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน
พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย
ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี